

AHOOOJ!



TECHNICKÉ ÚDAJE: Motor: VW GOLF 1,9, Výkon: 28 kW, **Druh plavidla:** plachetnice, Rok stavby: 1982, **Konstrukce plavidla:** laminát, **Délka:** 8,55 m, **Šířka:** 2,8 m, **Ponor:** 1,3 m, **Výtlak:** 2,85 m³, **Výška plavidla nad hladinou:** 11,3 m (se stěžněm), **Plocha plachet:** 28 m², **Max. výška vlny:** do 2 m.

Znáte tento typický pozdrav vodáků? Počkat, nespletl jsem si rubriku? Čtyři kola (mimo sezonu), „volant“, motor z Golfa... Popis by mohl sedět na auto, ale vždyť ta věc na fotkách vypadá jako loď? Kamarád Jirka mne vzal na projížďku jachtou se zajímavou historií. A s auty opravdu pár paralel najdeme!

Vše začalo jednu květnovou sobotu, kdy jsme dorazili do chuchelské loděnice, kde Jirka loď přes zimu „parkuje“. A zde nastává



první paralela s autem – jachta je zaparkovaná na velkém vleku se čtyřmi koly. Máte tedy pocit, že všechny lodě v loděnici jsou vlastně samostatné vozy, jen je zaháknout za traktor a odvézt. Budete se možná divit jako já – nakonec přijel velký jeřáb, který postupně všechny loďky přesunul na vodu.

Na lodi, která nese jméno jednoho z měsíců Jupiteru – Callisto –, se přes zimu pracovalo, a přichází tak chvíle pravdy – uť, motor naskočil a šlape jak hodinky a do lodi nikde neteče. Původním pohonem pro tuto loď byl motor z traktoru Zetor. Taký jsem vykulil oči, když mi to Jirka vyprávěl. Protože se pry

přehřival, tak byl odstraněn. Místo něj přede v podpalubí motor z auta – a to nafták z VW Golf s obsahem motoru 1,9 l. K tomu volant (kormidlo) a páka, která je místo plynu a udává rychlost. A hned byste mohli mít pocit, že řídíte auto. Tedy, ten pocit vůbec nemáte, naopak se dmete pýchou, když valíte po vodě s takovou nádhernou lodí a pod kapotou vám přede motor, který je samozřejmě upravený pro lodní provoz.

V úvodu jsem psal, že má jachta zajímavou historii. Byla koupená od člověka, který si ji sám postavil, což nebylo v té době (psal se rok 1982, když ji dokončil) vůbec jednoduché. A s touto lodí obeplul kus světa! Loď působí bytelně, ale představa, že se na ní plavíte sami po moři? V myšlenkách jsem se přenesl do dalekých oceánů, ale to mne už probral ruch města, protože jsme vyrazili na projížďku do Prahy. Pražský hrad, Karlův most... projíždíme samotným centrem, ale na vodě je poměrně klídek. Nemusíme se proplétat davy turistů, což je tedy skvělé!

Cílovou destinací je přehrada Slapy, kde loď v sezoně (cca květen až září) kotví. Cesta je naplánovaná na dva dny (tedy s jedním přespaním), protože se vyrazilo poměrně pozdě odpoledne. „Máte někdo chuť na kávu?“ ptá se Jirka. A hned vklouzne do podpalubí, kde je malá kuchyňka s posezením a začne ohřívat vodu. Loď nevypadá velká, ale vyspí se na ní pohodlně 4–6 lidí. Já jsem většinu cesty na přídi a užívám si sluníčko a vánek. Připadám si trochu jako pirát Jack Sparrow (sluníčko bylo super, ale večer jsem vypadal jak doruda rozpálená kamna – nějak jsem zapomněl na opalovací krém). Plavba probíhá skvěle – vše kolem nás tak hezky pomalu ubíhá. A já se moc těším na dvě plavební

komory, které ještě potkáme. Ta druhá – Vrané nad Vltavou – mne naprosto fascinuje. Vjeli jsme do ní a nade mnou se tyčily asi 10 metrů vysoké zdi. A nahoře vrata, která drží vodu řeky o patro výš. Na jednu stranu majestátný pocit z velké stavby, na druhou stranu jsem si připadal naprosto malý a ztracený v této ohromné jámě. To ještě bylo umocněno ve chvíli, když se za námi zavřela vrata, kterými jsme projeli. Jak voda přibývala a my postupně stoupali, začalo to být veselejší až najednou hup – a my viděli opět ven, jen jsme byli „o patro“ výš...

Odjížděl jsem z této cesty plný dojmů, protože jsem zatím nic takového nezažil. A s těmi paralelami k automobilu – víte, že loď má vlastní technický průkaz (jako auto) a musí co 5 let procházet také technickou kontrolou?

FRANTIŠEK JAKUBEC ML.



Kapitán Jiří Wágner

